

Smutné výročí povodní 2002

Předkládáme Vám zvláštní přílohu SOBáčka, která je věnována všem lidem, které povodeň postihla, a všem, kteří se podíleli na odstranění povodňových škod. Již je tomu deset let. Chce se přímo napsat, že ty roky uplynuly jako voda. Jen v tomto případě to byla voda opravdu velká. Říká se, že tisíciletá. Naší snahou je připomenout obrovské lidské snažení, nebývalou solidaritu a sounáležitost lidí. Všichni společně tehdy překonávali bolest nad ztrátou domovů, běžných věcí v domácnosti i nad ztrátou zdánlivě obyčejných maličkostí, jakými jsou například rodinné fotografie.

Nejedná se o úplný výčet událostí a škod. Jedná se pouze o poznámky, vzpomínky, popř. výpisy z obecních kronik.

Vám, kterým vzpomínky stále vhnání slzy do očí, chceme pomoci bolest překonat.

Vám, kteří jste nezištně pomáhali, ještě jednou děkujeme.

Vy, co jste již zapomněli, podívejte se, co dokáže jeden z velkých, nezkrotných živlů.

Vy, co nevíte, že to tak bylo, zeptejte se v obcích. Lidé Vám potvrdí, že to bylo mnohem těžší, než dnešní řádky vypráví a staré fotografie ukazují.

*Ing. Radka Vokrojová
Svazek obcí Blatenska*

Povodeň 2002 a její vodohospodářské důsledky na Blatensku

Stručně o povodni 2002

O tom, jak povodeň nastala a co způsobila, bylo napsáno již mnoho (speciální vydání blatenských listů, Kniha povodeň na Blatensku od Václava Kozlíka, atd.), proto krátké připomenutí.

Povodně způsobily dvě vlny vydatných srážek v povodí Závašinského potoka a řeky Lomnice, první vlna 5. - 7. srpna a druhá 11. - 13. srpna. Celkový úhrn srážek se podle jednotlivých míst pohyboval od 200 až 350 mm srážek. Velikost povodí nad Blatnou je cca 210 km² a tak si snadno můžete spočítat, kolik vody v povodí tenkrát napršelo. Bylo štěstím v neštěstí, že se vlny z obou povodí v Blatné nepotkaly.

Uvedené náporů vod nevydržely tyto rybníky:

v povodí Závašinského potoka

- rybník Pacholecký (okr. Příbram)
- rybník Luh
- rybník Velký Bělčický
- rybník Pustý

v povodí řeky Lomnice

- rybník Melín (okr. Příbram)
- rybník Metelský
- rybník Veský
- rybník Zámecký
- rybník Podhájský
- rybník Hořejší
- rybník Dolejší
- zámecká zdrž v Blatné
- rybník Buzický

Úpravy vodních děl po povodni

Po povodni byly českým hydrometeorologickým ústavem přeopřeny návrhové parametry povodňových průtoků, které byly zvýšeny cca na dvojnásobek. Podle těchto parametrů se navrhuje bezpečnostní přeliv rybníků a všechny stavby na vodních tocích. Pro představu ve městě Blatná pro stavidla u zámku byl návrhový průtok 100-leté povodně zvětšen ze 68 na 116 m³/s.

Všechny poškozené rybníky byly obnoveny a upraveny na současné požadavky, jak z hlediska stability hrází, tak propustnosti bezpečnostních přelivů. Prioritní se staly kašnové přelivy a to z důvodu, že odpadá manipulace při povodni (rybník Pustý, Velký Bělčický, rybník Luh, atd.).

Od povodně prošly na Blatensku kompletní rekonstrukcí všechny poškozené rybníky (viz výše) a některé další, které rekonstrukcí vzhledem k technickému stavu vyžadovali (na Kostrateckém potoce - Poddruhelský, Žebrák, na řece Lomnici /též nazývaná Smolivecký potok/ - rybník Zámlyňský, Divák, Nový rybník). Dále v okolí Blatné Zadní Topič a Přední Řitovíz. V současnosti se připravuje další významná rekonstrukce rybníka Velký Kocelovický.

Protipovodňová opatření města Blatná

Protipovodňová opatření se připravují a projektují již od roku 2005. Konečnému projektu předcházelo několik studií, stanovení záplavového území řeky Lomnice a stavebních projektů. Po mnoha komplikacích se v letošním roce začaly stavět protipovodňová opatření ve městě Blatná.

Největším přínosem je kompletní výměna stavidel u zámku, která budou nahrazena úplně novými stavidly, ta budou umožňovat poloautomatickou regulaci a převedení 100-leté povodně. To podstatně zvýší ochranu celého podzámčí, které bylo v roce 2002 velice poškozeno. V lokalitě podzámčí bude ještě upraven nátok do propustku pod ulicí Vorlíčkova, který byl vybudován při výstavbě prodejny Lidl a nátok u kaplanky.

Dalším opatřením je ochrana třídy J.P.Koubka a s tím celého areálu stadionů, Sokolovny a domova pro seniory. Toto opatření spočívá v úpravě soutoku řeky Lomnice a Závašinského potoka, výstavbě a navýšení nábrežních zdí a vybudování zemního valu kolem tenisových kurtů. Na toto navazujícím záměrem Města je propojení zemního valu s náměstím Míru a to cestou okolo kostela, která bude procházet pod blatenskou věží.

Předpokládaný termín dokončení stavby je březen 2013.

*Ing. Martin Dolejš
vedoucí odboru životního prostředí
Městský úřad Blatná*

Čas rány zhojí ... zatím nezhojí všechny

Ani 10 let po zničujících povodních není možné zapomenout. To jistě potvrdí všichni občané Metel i Předmíře, kterým tehdy voda od základu změnila život. A vzpomínky se stále vrací. Jitřit rány popisem tehdejších událostí nemá smysl, ostatně fotografie z té doby hovoří samy za sebe ....

Pohled na nynější podobu obou obcí je určitě příjemnější. A tak se za minulostí ohlédneme poděkováním všem – občanům Metel, Předmíře i okolních obcí, tehdejšímu vedení obce, vojákům, dobrovolníkům i stovkám dalších, kteří vlastní rukou či finančními dary přispěli k tomu, že se obnovu zničených vesnic podařilo dovést ke zdárnému konci.

Do příštích let popřejme všem hlavně pevné zdraví, hodně štěstí i spokojenosti, stejně i to, aby čas rány zhojí.

*Bc. Pavel Karlík
starosta Obce Předmíře*

Povodeň 2002 ve Lnářích

Za nedlouho uplyne 10 let od tragické události, která postihla velkou část naší republiky – srpnové povodně.

Té povodně, která silně zasáhla 13. srpna 2002 i naši obec a do historie se zapsala jako největší a nejrozsáhlejší povodeň. Obec Lnáře patřila mezi 6 nejvíce postižených obcí Blatenska.

Škody byly vyčísleny na 114 mil korun, z toho škody na obecním majetku byly odhadnuty na 39 mil. Kč, vyplavené domy, chaty, provozovny 75 mil. Kč.

Ve Lnářích bylo vyplaveno - ať zcela či částečně - 46 obydlí, z toho zcela zničeno bylo 22 domácností, dále zničeno 7 místních provozoven, v chatové osadě Baroch zcela odplaveny 2 chaty, 10 vytopeno, stejně tak jako vytopeny 2 trvale obydlené domy.

Z celkového počtu necelých 800 obyvatel obce bylo během noci z 12. na 13. srpna evakuováno do bezpečí 86 osob.

Škody, které způsobilo jedno hrozivé letní ráno a ovlivnilo život v obci na dlouhou dobu, si každý z nás bude pamatovat jistě hodně dlouho.

Vyplavené domy, přetrhané sítě, hrozilo přerušení plynovodu, protržená hráz rybníka Podhájského, odplavená ČOV, poničená hráz rybníka Veského, zničená komunikace na hrázi rybníka Zámeckého, chyběly chodníky, opěrné zdi, všude plno bahna, nánosů, špíny, zoufalost.

Takový pohled se naskytl každému, kdo k nám zavítal. Začal nekončící maratón starostí, organizování záchranných prací včetně zajišťování základních potřeb pro všechny postižené, sčítání škod. Nekoukalo se na den či noc, pracovalo se 24 hodin denně.

Do obce se začali sjíždět příbuzní, přátelé známí všech postižených občanů, aby jim pomohli při likvidaci následků škod. Naším hasičům přispěly na pomoc hasičské sbory ze sousedních obcí, které touto povodní postiženy nebyly. Velký kus práce u nás odvedli vojáci z vojenských útvarů, členové sborů dobrovolných vojenských záloh, řada spoluobčanů, místních podniků, členové místních spolků a mnoho dobrovolníků doslova ze všech možných koutů republiky. Nechyběli ani dobrovolníci z Anglie, kteří přijeli do naší republiky ke svým přátelům do Zlína na dovolenou a své volno věnovali pomoci ve Lnářích.

Pomáhali nám kolegové starostové z obcí, které nebyly zasaženy povodní i tehdejší okresní úřad ve Strakonici stejně tak jako celý krizový štáb okresu Strakonice.

Obrovská vlna solidarity, kterou tato událost odstartovala nejen v naší republice ale i v zahraničí, nám ještě dnes nám vřhává slzy do očí.

Obce, města, podniky, soukromé osoby ale i farnosti pořádali sbírky, přivezli šaty, peníze, vybavení do domácností, podnikatelé poskytli stroje, ale i tolik potřebné čistící a hygienické potřeby, nářadí, nabízeli ubytování atd.

Nelze tady v krátkosti vše vyjmenovat a už vůbec ne všechny dárcy a pomocníky - dobrovolníky, spoluobčany, podniky, města, obce, všechny řemeslníky, hasiče, vojáky atd.

Jedno ale víme, že bez jejich pomoci bychom se neobešli. Po opravách jednotlivých nemovitostí se postupem času podařilo občanům opravit jejich domy a vrátit se do svých příbytků.

Je až neuvěřitelné, kolik síly v sobě našli všichni ti, kteří se museli s následky povodní vyrovnat. Zvlášť Ti spoluobčané, kterým poničila domy poprvé povodeň v roce 1987 a v roce 2002 podruhé!

Opravy na obecním majetku trvaly několik let a s následky se vyrovnáváme dodnes.

Obec Lnáře po povodni opravila obecní rozhlas, veřejné osvětlení, vybuodovala novou ČOV s částí kanalizace, byly vybudovány chodníky ve středu obce a na hrázi rybníka byla opravena farská cesta včetně vybudování nové opěrné zdi, komunikace u TVRZE také včetně nové opěrné zdi, komunikace ve středu obce od č.p.120 po sklenářství, dále byla provedena kompletní oprava nebytových prostor ve TVRZI, vybudováno nové oplocení u TVRZE, Opravy sklepních prostor v budově obecního úřadu i kampeličky, komunikace a oprava můstku u Barochů.

V loňském roce jsme dokončili opravu hřbitovní zdi, k jejímu havarijnímu stavu též výrazně přispěly povodně.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří se jakoukoliv měrou podíleli na pomoci při a po povodních v roce 2002 v naší obci a pomohli nám zmírnit následky této tragické události. Jsme jim za jejich pomoc vděční a nepřestáváme si ji vážit.

Povodeň nám mnohé vzala, ale také dala. Dala nám nové zkušenosti, přátelství a pocit toho, že na toto neštěstí jsme nebyli sami. Že příroda je mocná a voda se jen tak zastavit nedá! A že bez pomoci druhých bychom to nezvládli.

Byla to obrovská životní zkouška, kterou bychom nechtěli určitě zažít znovu!

Závěrem bych chtěla vzkázat všem, aby nikdy v budoucnu nezapomněli nabídnout pomocnou ruku těm, kteří ji budou potřebovat. Máme co vrátet a za co děkovat!

Ve Lnářích 9. srpna 2012

*Stanislava Mašková
starostka Obce Lnáře*

Poděkování

V letošním roce uplynulo již 10 let od povodní v roce 2002. Události noci z 12. na 13. srpna 2002 se pro mnohé občany Tchořovic staly na dlouhou dobu noční můrou. Ještě dnes při zmínce o povodních 2002 si vybavím strašnou scénu, která se odehrála před mými očima, kdy nezkrotný vodní živel bral vše, co mu přišlo do cesty. Škody napáchané velkou vodou v naší obci byly obrovské. Dnes by nikdo již nepoznal, co se zde před deseti lety odehrálo. Jenom místní lidé při pohledu na prázdné prostranství u mostu si vybaví, že zde kdysi stály domy, které si voda vzala. V obci byly od té doby postaveny 4 povodňové domky pro občany, kteří při povodni přišli o střechu nad hlavou, obecní vodovod, 8 obecních bytů v budově obecního úřadu, protipovodňová zeď i dětské hřiště v zahradě u OÚ. Moje poděkování patří dnes nejenom všem spoluobčanům, kteří nezištně pomáhali při likvidaci následků povodní 2002, ale i spoustě dalších lidí z celé naší republiky, kteří přispěli finanční nebo materiální pomocí nebo dokonce přijeli osobně a v obci přiložili ruce k dílu.

*Mgr. Eva Křivancová
starostka Obce Tchořovice*

Smutné memento: Deset let od ničivých povodní na Blatensku (2002 – 2012)

O velké vodě ve Lnářích a především ve Tchořovicích

V srpnu tohoto roku uplyne 10 let od ničivých povodní, které postihly mnoho obcí a míst na Blatensku, mnoho lidí připravily o střechu nad hlavou a majetek, ale především ukázaly, jak je člověk proti řádění přírodních sil bezmocný. Velmi citelně to poznali také obyvatelé Tchořovic, kde již v minulosti voda vícekrát ukázala svoji sílu, doprovázenou rozsáhlou zkázou.

První zaznamenaná povodeň, se kterou se Tchořovice setkaly, je povodeň z roku **1586**, kdy napadlo velké množství sněhu a ten na květnovou neděli náhle prudce roztál. Vzniklá velká voda protrhla hráze 18 rybníků a způsobila značné škody. „*Že při tom Tchořovice rovněž postiženy byly sice psáno není, ale dá se to určitě souditi, když Blatná značně postižena byla.*“

Povodeň z roku **1675** vznikla z dlouhotrvajících deštů o žních, „*kdy obilí a ani tráva nemohla se sekati. Také rozvodnily se rybníky na Lnářsku a též Hořejší Tchořovický, ale žádný se nestrhal.*“

V úterý **7. srpna 1797** po vydatných deštích napáchala velká voda valící se od Kasejovic rozsáhlé škody v Hradišti, kde zahynul i místní mlynář. Ve Tchořovicích zvýšená hladina přívalové vlny zaplavila několik domů, ale bez vážnějších, tragických škod.

Kolem jedné hodiny v noci dne **12. srpna 1825** vzbudil tchořovické občany hlas hasičské trubky volající na poplach. Vyděšení se dozvídali, že se valí velká voda po letním prudkém dešti, která našťastí postihla pouze zahrady domu č. p. 32 a 33 a následně i místní sádky, kde pobořila část obvodového zdiva sádek a sádky zanesla vysokým nánosem zemin, kamení a dalšího materiálu.

Povodeň **20. června 1895** byla pro Tchořovice velkou katastrofickou událostí, která zůstala dlouho v paměti lidí. Tehdejší převor kláštera bosých augustiniánů ve Lnářích P. Alois Majer, který zajišťoval duchovní správu i ve Tchořovicích, popisuje v klášterní kronice průběh této strašné události ve Lnářích a Tchořovicích následovně:

„*Dne 20. června bylo dusné počasí. Obloha byla jak olověná. Ovzduší bylo tolik přeplněno parami, že se tyto, ač bylo horko až k zalknutí, srá-*

žely na předmětech, jako na holi, jež byly stále vlhké; ano pára srážela se na samém těle lidském. K večeru o ½ 7 hod. dostavil se za prudkého větru déšť v ohromných kapkách, při čemž bylo slyšeti z dále strašný hukot. Domnívali jsme se, že je to v sousedství krupobití hrozné a bezděky každý i sebevlastnější člověk se modlil. Nastal veliký liják zde u nás – nikdo netušil, že v té chvíli nad vrchem Třemšínem a Radošicemi řádila hrozná průtrž mračen. Voda v rybnících stoupala. Dle záznamů deštoměrné stanice v myslivně Radošické a tolikéž Roželovské spadlo 20. června od 6–8 hodin večer, tedy během dvou hodin 126 mm vody, což rozděleno na povodí Radošické a Metelské v obvodu 1 čtvereční míle znamená 6 555 000 mm vody, která projíti měla úzkým defilem Lnářským, nehledě na vodu přidružující se z povodí rybníka Oujezdského a krajiny kol vrchu Nesviň. Spousta vod z oblasti podtřemšínské se řítící, měla v zápětí stržení rybníků Melína a Struhového. Když pak Metelští, ustrašení prokopali hráz největšího rybníka Metelského a jeho voda tekoucí 20 m dlouhou strž sloučila se s proudy vod hořejších, byl osud rybníků dolejších rozhodnut. K tomu též přispělo nešťastným řízením, že byla právě senoseč, tak že voda tisíce kup sena berouc, stromy a keře rvouc, těmito ucpala hrádě a průchody rybníků. Hasiči lnářští s nasazením života hrádě bourali, ale přec nezabránili tomu, že o půlnoci protrhla se hráz rybníka Veského, přes níž na loket vysoko proudy vod se hnaly, a brzy následovala hráz Zámeckého, Podhajč, Hořejší a Dolejší Thořovický ztratily postupně hráze rychle za sebou. Ve Lnářích nejvíce poškozen mlýn p. Petra Kohouta, statek Fr. Maška a domky ležící při vodě byly až do stropů zaplaveny. I v domech přes silnici do Smolivce byla voda až na metr vysoko v bytech. Jest jen Bohu děkovati, že nikdo o život nepřišel. Největší škodu utrpěl pan baron Karel z Lilgenau, neboť kromě jmenované rybníky, částečně ale značně poškozeny rybníky: Zamlýnský, Divák, Kladrubecský, Jordán, Pacholecký, Oujezdský a více menších rybníků. Bažantnice úplně byla zničena, celé komplexy stromů i země vytrženy vodou a daleko ku hrázi Hořejšího rybníka Thořovického zaneseny. Sádky Thořovické i s budovou vážného úplně smeteny s povrchu a na jejich místě zbyl jen hluboký zející výmol. Mnoho Thořovický úplně demolován a socha sv. Jana povodní odnesena až k Blatné. Pohled na strže hrázi rybníčních naplňoval ustrnutím. Na zámeckém rybníku ve Lnářích n. pr. byla strž 13 m dlouhá a 8 m hluboká. Mohutné topoly z hráze této pevně svírajíce v spárech svých kořenů pravé balvany z mohutné hráze, zaneseny hluboko a daleko na prázdné dno Podhajského rybníka, a ležely tu jako gigantní mrtvolky zabíjených bojovníků. Spousta, jakou balvany a nános země a písku způsobily pod hrázi podhajskou na žirných lukách nedá se dlouhá léta odčiniti. Podivný však úkaz nezůstal nepovšimnut. Podle potoka stojí od r. 1838 na útlém sloupku kamenném socha litá sv. Jana Nepomuckého, která tam byla zasazena na památku, že tam v dubnu v témž roce nalezeny byly trosky se stříbrné sochy, ukradené v Nepomuku, kteréž zloději pod hrázi potoka ukryli. Tato socha na štíhlém kamenném sloupku, ač kolem ní valily se spousty vod a rozhazovaly kolem balvany, tíží stokrát větší, zůstala nepohnutě státi. Voda valila se sice vysoko přes sochu tuto, a kde neodolala silná hráz, odolal sv. Jan Nepomucký – patron proti povodním a pán nad vodami.

Podobně vypravovali i obyvatelé Thorovic, že jen sv. Jan Nepomucký zachránil je od utonutí. Když vody přibývalo a lidé z domků kol rybníka a potoku vyklidili své byty, stálo mnoho diváků na mostě kamenném přes potok v Thořovicích. Byli několikrát napomenuti, zejména když oblouky mostu již nemohly pojmouti proudy vod. Tu pojednou sřít se zděný sloup s kapličkou sv. Jana, jenž směrem proti vodě stál podle mostu a zmizel ve vodách. Zástup na mostě vzkřikl zděšením a v okamžiku vyprázdnil most a sotvaže poslední noha z mostu zmizela, sřít se tento s hrozným rachotem do rozpěněných dravých vln. Sv. Ján nás zachránil, vzkřiklo jednohlasně všechno množství. I v Blatné na tak zv. nábreží způsobila voda hrozné škody na domech, z nichž několik se zřítlo.“

Ve svých Dějinách osady Lnářské (Lnáře 1923) ještě P. Majer shrnuje škody povodní způsobené. „V několika hodinách byly strženy rybníky: Veský, Zámecký, Podhajský, Hořejší a Dolejší. V Thořovicích byly zničeny sádky a po domě sádeckého zbyla jen malá troska zdí. Hrůzné bylo podívání na propasti v ohromných staletých hrázích. Vysoké staré topoly svírající ve svých kořenech celé balvany pokrývaly dna prázdných rybníků. Louky a pole byly zaneseny hromadami písku, šterku a balvany ze stržených hráží. Do řek unikla spousta ryb. Jen ztráta na rybách obnášela 60 000 K. Odnikud nepřišla ani nejmenší pomoc. Za dvě léta rybníky byly zase obnoveny, rekonstrukce si vyžádala nákladu přes 250 000 K.“

Ve Thořovicích bylo „po opadnutí vody přikročeno nejdříve ku shledávání rybářského náčiní, jež bylo ze sádek odplaveno po lukách od Thořovic až po Blatnou. Z náčiní toho však nebylo nalezeno ani zpolovic a to bylo ještě dosti poškozené. Největší část z toho byla nalezena v Blatenském parku.“

Současně bylo povodní poničeno velké množství domů, a to i v Blatné, kam velká voda dorazila 21. června. Škody byly ohromné. Naštěstí o život nepřišel nikdo. Domáci i zahraniční časopisy o všem psaly a přinášely instrukce vyzývající ke sbírkám pro poškozené, což bylo vyslyšeno. Také do Thořovic přicházely různé podpory, komu a jakým způsobem byly rozděleny, se však nezjistilo. Stát rovněž poskytl subvence. Mnozí jednotlivci prý nakonec dostali více, než měli škody.

Po několika parných dnech došlo **11. srpna 1925** kolem desáté hodiny večerní k rozsáhlé průtrži mračen. Kolem jedné hodiny v noci hlas hasičské trubky a hrozivý hukot vody oznámil všem, že Thořovice postihla povodeň. První byla opět poničena zahrada č. p. 32 a 33 a voda se valila dále směrem do sádek. Obvodová zeď sice vodu pozastavila, ale následně došlo k jejímu protržení a k celkovému zaplavení sádek. Byly zaplaveny i domy a tak bylo několik rodin nuceno odvést dobytek z chlévů a vystěhovat se. Nejvíce byl poškozen dům č. p. 18. Protože vznikla obava, že by mohlo dojít k protržení hráze u rybníka Dolejšího, byla hráz prokopána a tím uvolněn průtok vody. Největší škody byly ale na nesklizeném obilí, které bylo částečně odplaveno, zbytek byl zcela zničen zplsnivnutím z důvodu následných dlouhotrvajících dešťů.

Povodeň v roce **1980** vznikla z dlouhotrvajících dešťů ve dnech 20. - 22. července. Dne 22. července, kolem 4. hod. odpoledne, se do rybníka Hořejšího přivalila mohutná povodňová vlna, ve večerních hodinách došlo k naplnění rybníků, po krátkou dobu i k přelití hrázi jak u Hořejšího tak Dolejšího. Došlo k podemletí a sesuvu ochranné hráze u domu č. p. 50, která byla postavena v březnu tohoto roku jako investice Státním rybářstvím v Blatné. Byla zbudována proti jarním záplavám na pravém břehu toku od oplotení sádek kolem domu č. p. 50 až k mostu. Některé domy byly mírně zatopeny s minimálními škodami.

Povodeň **31. července 1981** vznikla po dlouhotrvajících deštích. Pro místní obyvatele byla sice závažnou hrozbou, ale bez vážnějších následků.

Bouře spojená s prudkým lijákem dne **1. července 1987** způsobila následující den v 7 hod. ráno protržení hráze u rybníka Veský ve Lnářích a následné protržení hráze rybníka Podhajského tamtéž. Povodeň pak postihla Thořovice, kde byly do značné míry poškozeny místní sádky a domy stojící v těsné blízkosti rybníka Hořejšího, mnohem více pak u rybníka Dolejšího. Škody byly značného rozsahu, před ještě většími zachránila obec mohutná hráz rybníka Hořejšího, která vydržela nápor vody z prolomených hrázi rybníků ve Lnářích. Aby se zabránilo protržení dalších hráží, byl vybagrován postranní odtok z rybníka Dolejšího. I tak byly více či méně zatopeny tyto domy: č. p. 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 28, 32, 33, 37, 38, 39, 42, 50, 54, 57 a 60. S neuvěřitelnou pílí a odhodláním se postižení obyvatelé pustili do oprav svých usedlostí. Během dvou let tak v obci pozůstatky po této povodni zmizely.

Povodeň z **13. srpna 2002** nelze charakterizovat jinak, než jako povodeň s vodou tisíciletou. S jistotou se jednalo o povodeň s nejvyšším vzdušným vodní hladiny, téměř o 1 m v porovnání s rokem 1895 (kulminace hladiny roku 1895 byla vyznačena na venkovní zdi hospodářské budovy č. p. 40). Povodeň, která nadělala rozsáhlé škody, zničila mnoho majetku a asi navždy se osudově zapsala do mysli některých zdejších rodin. Stejně jako u povodní předchozí, měla i tato počátek v dlouhotrvajících deštích. Katastrofa pro obec začíná při protržení hráze rybníka Metelského dne 13. srpna ve 4:35. V 5:40 dospěla dvoumetrová vlna do Předmíře, v 5:50 do Lnář. Před 7 hodinou ráno dorazila skoro metrová přivalová vlna do Thořovic a během necelých dvou hodin protrhla hráz rybníka Hořejšího. Bylo dokonáno. Voda zaplavila široké údolí a ničila vše, co jí přišlo do cesty. Byl zničen železniční viadukt před obcí, sádky s hospodářskými budovami (nebyly již obnoveny), obecní studna, poškozen most a plynovodní potrubí. Nejvíce jsou však poničeny domy, těch je zaplaveno více jak 20. Velké potíže způsobily nánosy bahna až do výše 2 m. Jak se později ukázalo, ze statického hlediska muselo být následně 6 domů strženo a zbouráno. Byly to tyto domy: Necudovi č. p. 54, Knížovi č. p. 18, Čefelínovi č. p. 50, Žaludovi č. p. 21, Štičkovi č. p. 38 a Čáčkovi č. p. 39.

Další domy byly vážně poškozeny, oprava zůstala na bedrech jejich majitelů. Škody šly do milionů. Jednalo se o tyto domy: Kubovi č. p. 14, Divišovi č. p. 15, Končelíkovi č. p. 19, Vrbských č. p. 20, Rybičkoví č. p. 22, Janotovi č. p. 24, Machovcovi č. p. 25, Januškoví č. p. 26, Šebkovi č. p. 28, Havlenovi č. p. 32, Trojanovičovi č. p. 36, Chaloupkovi č. p. 37, Masákoví č. p. 40, Bolinovi č. p. 42, Drnkovi č. p. 43, Čadkovi č. p. 47, Fontánovi č. p. 49, Novákoví č. p. 51, Kotmelovi č. p. 57 a Kaprovi č. p. 60.

K částečnému poškození došlo i u domů č. p. 15 (Necudovi), č. p. 27 (Mrázovi), č. p. 31 (Hanzlíkovi), č. p. 61 (Plžíkovi) a č. p. 62 (Novotných).

Do těžce postižené vesnice začala přicházet humanitární pomoc ze všech koutů republiky včetně Moravy. Ohleduplnost, štedrost a poctivost dárců nejlépe vystihuje následující zápis v místní kronice: „*Nemohu zapomenout na ty chvíle, když úplně cizí lidé zastavili ve vesnici a řekli – tady vám vezeme peníze. Řekli částku a my jsme jim dali doklad o převzetí peněz. Nikdo jim peníze nepřepočítal, jen jsme se slzami v očích děkovali. V žádném případě se nestalo, že by peníze chyběly. Já jsem si uvědomila, až později, že je to ta jediná dobrá zkušenost z té doby, že byli všichni tak šlechetní. Přišli i peníze z ciziny, lidé napsali, že viděli ty hrůzy v televizi, tak že nám chtějí také pomoci.*“

Následně přišly i dotace od státu na likvidaci povodňových škod. Obec dostala na jednu trvale bydlící osobu 900,- Kč v celkové hodnotě 205.000,- Kč. Krajský úřad přispěl částkou 120.000,- Kč. Škody na majetku obyvatel přesáhly ale 4.000.000,- Kč, škody na majetku obce se vyšplhaly do výše 10.000.000,- Kč.

Dne 9. listopadu 2002 bylo svoláno setkání všech osob a organizací podílejících se na pomoci obci po povodni, kdy jim bylo vysloveno velké poděkování.

Ke konci roku, dne 27. prosince 2002 byla provedena kolaudace čtyř popovodňových domků s dokončením na počátku roku 2003. Tyto domky včetně příjezdové komunikace a dalších přípojek byly postaveny v rekordním čase z dotací, darů, příspěvků, ale i pomocí dotace EU celkovým nákladem 10.000.000,- Kč. Pozemky pod stavbu byly vykoupěny za 50,- Kč/m². V těchto domcích byly ubytovány rodiny, které při povodni roku 2002 přišli o svůj vlastní dům a našly zde nový domov, i když v pronájmu obce. Jednalo se o rodinu Knížů č. p. 18, Žaludů č. p. 21, Štičků č. p. 38 a rodinu Čefelínů č. p. 50. Domkům byla přidělena popisná čísla domů zaniklých. Tyto domky mají skutečně tu jistotu, že je nemůže žádná povodeň ohrozit. Svoji polohou se staly nejvýše položenými domy v obci.

Rodina Necudů č. p. 54 si postavila vlastní domek na prodané parcele od F. Janoty č. p. 24. Jiří Čáka č. 39, rodák ze Tchořovic, se nesmířil s osudem. Poničeného domku a parcely se vzdal a zůstal ve svém trvalém bydlišti v Plzni.

Na paměť této povodně byl na místě poničených a zbouraných domů vytvořen parčík s pamětní deskou na kamenném obelisku, vybudovaný zdejším rodákem Ivanem Taitlem (č. p. 66) a p. Chaloupkou (č. p. 37), který se tak stal pietním místem události. Pamětní deska z leštěného kamene o velikosti 40 x 50 cm byla odhalena v roce 2007. Nese tento nápis: „*Zde stála stavení: č. 38 – Štičků, č. 39 – Čáků, č. 50 – Čefelínů, č. 54 – Necudů, zničená při povodni 13. 8. 2002.*“ Kolem kamene je vydlážděné prostranství a v roce 2007 byly kolem pomníku vysazeny 4 ks javoru babyky. Současně zde bylo vytvořeno dětské hřiště. Celá tato stavba s parkovou úpravou byla dokončena v roce 2008 s náklady 450.000,- Kč.

Již v roce 2003 byla ateliérem Ing. Štěpána v Českých Budějovicích zpracována *Protipovodňová příloha obce Tchořovice*. Jejím úkolem je upozornit na možná rizika a závady, které negativně ovlivňují a zhoršují situaci za případné povodně či srážkového přívalu a navrhnout opatření k jejich odstranění či minimalizaci z hlediska způsobených škod. Následně byl již 10. února 2004 zpracován Ing. Papežem Popovodňový plán obce s celkovými náklady 36.500,- Kč.

První realizací tohoto návrhu bylo vybudování ochranné zdi na březích v okolí mostu. Ta byla zkolaudována 7. září 2005 a stála 3.000.000,- Kč. Práce byly provedeny firmou Matějovic z Kolinec. Druhá etapa vybudování ochranné zdi byla provedena stejným dodavatelem v roce 2008 s celkovými náklady více jak 1.970.000,- Kč. Jedná se o protipovodňovou zeď od č. p. 16 až po dům č. p. 60.

Čerpáno z:

- MAJER, Alois, Dějiny osady lnářské, Lnáře 1923.
- *Pamětní kniha kláštera od roku 1894 do října 1914*, s. 798-800 (záznamy Aloise Majera), originál uložen ve Státním oblastním archivu v Třeboni, fond Bosí augustiniáni Lnáře.
- SEKERA, Jiří, *Rybníky na Blatensku*, Blatná 2000.
- Dokumenty Obce Tchořovice

*Zpracoval Ing. Karel Krejčí (Tchořovice)
za spolupráce Mgr. Vladimíra Červenky (Lnáře)*

Vzpomínky na srpen 2002

Každý z nás má své dobré i špatné vzpomínky, které si uchovává v paměti léta. Jsou to vzpomínky třeba na dětství či mládí nebo na hezké chvíle. Ale přijdou zážitky skoro hororové, kde jde i o život. Je to už 10 let a byla právě noc z 12. na 13. srpna 2002.

Tehdy už několik dní přšelo a do toho i bouřky, hladiny toků a rybníků na Blatensku stále stoupaly. V noci přišla velmi silná bouřka, málokdo mohl spát. Brzy ráno zhasla světla, protože nešel proud. Zmatek sílil. A když jsem vyšel před dům, všude kolem byla spousta vody. Podivný hukot doléhal až k nám. První zprávy mezi lidmi byly, že se na Blatnou blíží velká voda od Tchořovic a také od Bělčic a Bezdědovic.

První vlna povodní přišla od Bezdědovic Závišínským potokem. Vlastně už dravou řekou. Praskla hráz rybníka u Újezdce, pak Velký Bělčický a v Blatné Pusták. Voda se žene kolem Tesly, most u sokolovny nevydržel nápor a vodní živel se valil přes sportoviště do zámeckého parku.

Už se šířily zprávy o tom, že se protrhla hráz rybníka v Metlicích, jeho voda pak svou silou brala a ničila další rybníky ve Lnářích, Tchořovicích. Voda se hnala přes Řečici do zámeckého parku, velká voda brala vše, co měla v cestě – domy, domky, stromy, zahrady, auta, balíky slámy a mnoho dalšího. Velká vlna se přehnala přes nábreží u zámku, poničila vše v Podzámčí, smetla větší část domků a přes silnici Pivovarská se plnou silou valila směrem k jatčím a na Buzice.

Vyrazil jsem nejdříve na náměstí, kde spousta vody vyplavily přízemí domů, obchody. Všechny zahrady jsou zničeny. Fotím tu zkázu, aby byla mementem pro další generace. Aby se nezapomnělo, co voda dokáže. Lidé se samozřejmě snaží zachránit svůj majetek, přijíždí vojáci s transportéry, helikoptéra zachraňuje občany ze střech domů v zaplavených oblastech (letní stadion, V Podzámčí). Voda se přehnala, začala opadávat, teprve pak bylo vidět tu spoušť, kterou po sobě zanechala. Zničené mosty u Pustáku, u sokolovny, Bílý most u Bezdědovic, poškozený Nohavický most v Blatné. Blatná je ze tří stran odříznutá od okolního světa. Doprava vážně, obchody nemohou fungovat, nejprve se musí vyklidit nánosy bahna a různého naplaveného odpadu. Při pohledu na tu spoušť přepadl zejména lidi v Podzámčí pocit beznaděje. Ale v tuto tragickou dobu se projevila nesmírně silná solidarita.

Občané Blatné a celého regionu zjišťují škody na majetku, ví, že se z této situace budou dlouhou dobu vzpamatovávat. Všichni ale věří, že se vše vrátí do normálu.

Nejde proud, jen z rádia se dozvídáme o rozsahu celé tragédie od Českých Budějovic, směrem na Prahu, Děčín až do Německa.

Okamžitě po povodních se vrhají do práce nejen město a městský úřad, ale všechny firmy v Blatné a okolí. Pomáhají dobrovolníci a vojáci. Brzy začala stavba 30 montovaných domků Na Blýskavkách pro rodiny postižené záplavami. V dalším čase se do provozu dostávají tři nové mosty, silnice a chodníky v postižených částech města. Opravil se sportovní stadion, má novou tartanovou dráhu a nové fotbalové hřiště. Postižené domy v ulicích V Podzámčí, Husovo nábreží, hospoda U Bryndy i Beseda jsou postupně opraveny. Za těch deset let od povodní byly škody postupně odstraněny. Nejen v Blatné, ale třeba i v postižených Metlicích (16 nových domů) a v Předmítí (12 domů). Lidé v postižených oblastech v celých Čechách bojovali s vodním živlem s nasazením i života a je to obdivuhodné, kolik úsilí a odvahy vydali v boji s vodním živlem. I otrlý člověk měl v očích slzy z hrůzy a beznaděje, viděli jsme nejen v televizi,

četli v novinách. Město Blatná se po těch 10 letech rozrůstá nejen o stavby rodinných domů, staveb pro zlepšení úrovně života v Blatné. Opravují se komunikace a chodníky, hlavně na sídlišťích. V srpnu si většina občanů Blatné a celého regionu připomene události v roce 2002. Budou pečlivě usilovat o ochranu majetku nejen svého, ale i toho společného.

Solidarita a pomoc pro občany postižené živelnými pohromami jako jsou povodně, byla pro naši základní organizaci Svazu tělesně postižených v Blatné vždy prvořadý úkol. Již v roce 1997, kdy Moravu postihla rozsáhlá povodeň. Tehdy jsme prakticky okamžitě reagovali. Na mimořádné členské schůzi jsme vybrali nezanedbatelnou částku, kterou jsme zaslali na členům vybrané základní organizace svazu tělesně postižených.

Nejsou to jen povodně, ale pomáháme podle našich možností i jinde. V roce 2001 se naše organizace připojila k výzvě Nadačního fondu na pomoc dětem ze zemí třetího světa MAITRI. Naši členové zaslali peněžité dar sirotkům do Rwandy. Pak přišli povodně 2002 do Blatné i do celého regionu a prakticky do celé naší země. Tehdy výbor naší základní organizace jednohlasně rozhodl zaslat finanční pomoc nejvíce postižené obci a to do Metlí.

Poslední pomoc, kterou jsme zorganizovali, byl dar věnovaný dětem, opuštěným po narození. Jednalo se o reakci na výzvu Jihočeského centra, které bylo vybudováno ve Strakonících, v areálu nemocnice, v prostorách bývalého dětského oddělení. Výzvu podpořili i další svazy tělesně postižených popř. svazy zdravotně postižených z celého okresu Strakonice.

Vladimír Svoboda
Blatná

Buzice

Jsou události, na které se nechce vzpomínat. Povodně 2002 byly opravdu hrozné. V době bezprostředně po povodních se mezi lidmi probudila ohromná solidarita. Pomáhali si.

Je třeba poděkovat všem, samozřejmě našim hasičům tj. SDH Buzice, pak také nejbližším sousedům a to SDH Myštice a SDH Škvořetice. V obci pomáhali také vojáci a dobrovolníci. Musím samozřejmě poděkovat všem lidem v obci, kteří jednak pomáhali odstraňovat škody jak mezi sebou tak i a na obecním majetku. Pomáhali nám lidé z povodňové komise. Poděkování si zaslouží spousta pomocníků. Za úředníky, kteří se o nás zajímali a pomáhali nám, musím jmenovat alespoň pana Kalbáče, tehdy přednostu okresního úřadu, a pana Hospergra, tehdejšího starostu Blatné. Nejde jmenovat všechny.

Ve dvě v noci jsme tenkrát začali vystěhovávat lidi do školy a dávali jsme jim pít. Asi kolem čtvrté nám volali, že se valí další povodňová vlna a že máme opustit školu. Jeli jsme na Skaličany a převezli jsme lidi do Myštic. Obyvatelé naší obce byli ubytováni v hostinci.

Chlapi zůstali na návsi ve Skaličanech. Hlíдали jsme, co bude dál. Voda šla od Blatné i po silnici, koryto Lomnice nestačilo, protékala domy a pak se vracela odspoda. Byla zatopena celá obec mimo návsi. Dvě povodňové vlny šly naštěstí po sobě, ale pak se ještě protrhl Velký Buzický, takže vody bylo ... nepředstavitelné. Musím říct, že jsme si ani nestihli udělat nějakou dokumentaci. Mysleli jsme, co a jak nejdříve zachránit.

Věřím, že nás již nic takového nepotká.

Václav Maňhal
starosta Obce Buzice

Bělčice

Vážení občané, vážení čtenáři,

nastal čas prázdnin a dovolených. V mnoha obcích probíhají různé slavnosti a setkání. Tak tomu bylo i v Závěšíně, kde hasiči pod vedením svého velitele p. Karla Sochora připravili zajímavou a pestrou oslavu u příležitosti 80. výročí založení zdejšího sboru. Nelze ale nezapomenout i události před 10-ti lety, kdy i naši oblast zasáhly rozsáhlé povodně. Chtěl bych touto cestou vyzdvihnout důležitost a potřebnost hasičských sborů, které jsou jedním z hlavních složek integrovaného zá-

chranného systému. Chtěl bych touto cestou poděkovat jak organizovaným složkám, tak i občanům, kteří jak tehdy tak i dnes neváhali pomoci, kde bylo potřeba. Díky všem lidem dobré vůle.

Josef Zeman
starosta Obce Bělčice

Bezdědovice

Dne 13. srpna letošního roku si připomeneme smutné výročí 10 let od ničivé povodně v roce 2002.

Dovolte mi jménem svým i mých spoluobčanů upřímně poděkovat za pomoc těm, kteří nám v těchto nelehkých chvílích pomáhali: jednotlivým občanům obce, bezdědovickému Sboru dobrovolných hasičů, městu Blatná, městu Holýšev, rodinným příslušníkům našich občanů, různým dobrovolným spolkům jako Českému červenému kříži, Člověku v tísní a manželům Glacovým z Holýšova. Poděkování patří i všem obcím, občanům a firmám za finanční příspěvky na veřejnou sbírku, v krátké době od 29. srpna 2002 do 29. listopadu 2002 celková finanční částka činila 1. 242.415,18 Kč.

Již v roce 2004 bylo vše opraveno a život v naší vesničce plyne pokojně a v klidu dále, jako bublavý Závěšinský potok.

V současné hektické době, ve které žijeme, vyšším požadavkům na lidi, techniku a infrastrukturu, stále nedostatečným finančním zdrojem jsem přesvědčena, že vzdělávat a zvyšovat úroveň kvality života v naší obci se nám společnými silami daří. Mnoho v naší obci je potřebné vybudovat, vylepšit a zkrášlit. Na to je však potřebné hodně úsilí, práce, jednání, projektů, ale i dobré vůle, spolupráce, ochoty a tolerance.

Poučme se z moudrosti svých předků a hledejme i my ve svém životě, co je v životě trvalé a co je pomíjející. Hledejme, co přináší radost a pokoj a naopak se vši rozhodností braňme tomu, co život rozbíjí, otravuje, ničí. Možná, že přijdeme na to, že ne špatné počasí a živelné pohromy jsou nám největším nebezpečím. Ale že to může být spíše naše závist, naše sobectví, naše starost především o sebe bez ohledu na druhé. Můžeme naopak zažít velkou radost, když budeme vnímat starosti a radosti druhých, když dokážeme podat pomocnou ruku, když se dokážeme usmát na svého souseda, když mu dokážeme pochválit jeho práci, když ho dokážeme požádat o radu. Sami každý z nás víme, že není jednoduché se k takovým skutkům odhodlat.

Využívám této příležitosti poděkovat všem, kteří jakoukoliv formou a mírou přispěli k rozvoji naší obce, obohacení jejího kulturního i duchovního života, protože budoucnost obce je v rukách jejich občanů.

Ing. Miluše Kubátová
starostka Obce Buzice

Hajany - povodeň 2002

Letos v srpnu uplyne již deset let, kdy naší obec, stejně jako spousta dalších na Blatensku, zasáhly ničivé povodně. Situace se vyhroutil ve večerních hodinách 12. srpna 2002, kdy se voda v místním rybníčku začala přelévat přes hráz a začala zaplavovat zahrady dvou rekreačních domků. Díky pohotovému rozhodnutí tehdejšího starosty nedošlo k nejhoršímu a obytné části domů nebyly zatopeny. Bylo rozhodnuto o okamžitém prohrabání cesty ke kravínu. Voda z rybníčku odtékala volně přes hřiště a dále se rozlévala do přilehlých luk. Také jsme vybudovali provizorně ochrannou hráz přes silnici, abychom zabránili protékání vody do obydlené části obce. Až do ranních hodin se průběžně monitorovala situace nejen u rybníčku, ale i u splávku a u Hajanského potoka. Ráno jsme začali s úklidem nánosů bahna. V obci došlo k zaplavení několika studen, ze kterých bylo potřeba následně vyčerpávat vodu a propláchnout je. O to se postarali hajanští dobrovolní hasiči. S naší hasičskou stříkačkou pomáhali odčerpávat vodu místní občané v blatenské sokolovně a pak i občanům Blatné v domácnostech.

V obci se nám podařilo zorganizovat sbírku na povodně. Výtěžek jsme předali starostovi obce Tchořovice, kde byla potřeba každá koruna.

Touto cestou bych chtěla poděkovat všem, kdo do sbírky přispěli

a zároveň všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na odstranění následků povodní, nejen v naší obci.

*Dana Vohryzková
starostka Obce Hajany*

Vzpomínka na rok 2002

Prší, prší a prší, takhle nějak to začínalo.

Jindy životadárná voda, tentokrát však déšť nevěstil nic dobrého. Po několika deštivých dnech v pátek 9. srpna 2002 přestalo pršet a zdálo se, že počasí nám ukáže svoji příjemnější tvář. Ale již v neděli 11. srpna začalo znovu pršet a přšlo celé pondělí 12. srpna. Během tohoto dne byly dešťové srážky vytrvalé a velice intenzivní.

V pondělí 12. srpna ve 22 hodin svolává starosta obce Josef Vonášek zastupitelstvo a po krátké poradě začínají určené dvojice hlídat a kontrolovat stoupající hladinu rybníka Velkého Kocelovického odkud přicházela největší hrozba pro naši obec. Hladina Velkého Kocelovického za tu noc stoupla o 35 centimetrů a stoupala nezdělitelně i nadále.

V úterý 13. srpna ráno se již nikdo z Kocelovic nedostal ani přes Lnáře, ani do Blatné. Ve čtyři hodiny a třicet minut ráno se protrhla hráz Metelského rybníka a voda ničila vše, co jí stálo v cestě. Domy v Metlách, most a další domy v Předmíří. Obrovská masa vody se valila směrem na Lnáře a dále pak na Tchořovice a dále směrem na Blatnou, kudy tekla, tudy páchala velké škody.

Děni v okolních obcích nás více a více přesvědčovalo o tom, že nemůžeme stát a čekat, ale bylo nutné konat. Zastupitelé společně s ostatními občany vyrazili na obhlídku a kontrolu okolních rybníků, z nichž voda nezadržitelně přitékala do Velkého Kocelovického, a vodní hladina v něm stále stoupala a stoupala. Kontrola byl tak podroben rybník u obce Březí, Výtenečský rybník, Borek a Hubenov. Nejhorší zpráva přišla od rybníka Borek, zde již voda začala přetékat přes hráz. Bylo nutno neodkladně konat. Ve třináct hodin na základě výzvy v obecním rozhlase se scházejí občané, plní pytle pískem, které jsou následně odváženy na hráz rybníka Borek, kde je na hráz položena velká silážní plachta a hráz je zpevněna pytli s pískem. Naštěstí přestává pršet. Celý den a následně celou noc pokračují kontroly a dohled nad stále stoupající hladinou Velkého Kocelovického, voda zalévá silnici na Řiště.

Ve středu 14. srpna nastupují lidé do práce a členové sboru dobrovolných hasičů se svojí technikou začínají pomáhat při odstraňování povodňových škod ve Lnářích a ve Tchořovicích. Hladina Velkého Kocelovického stále stoupá. Odtok vody z rybníka je nastaven na maximum, ale přítok do rybníka je neustále větší než odtok. V podvečer přichází další zásadní rozhodnutí. Do obce je povolána těžká technika a je vybagrována další odtoková strouha z rybníka Velký Kocelovický směrem do Kališť. Voda z Velkého Kocelovického obtéká Kocelovice přes Kaliště, rybník Malý a dále pak směrem do Dlouhého Kocelovického. Hasiči ještě téhož dne čistí propust pod silnici na Řiště. Konečně voda odtéká z Velkého Kocelovického další cestou, sice pomalu, ale odtéká. Dvě hodiny před půlnocí se všichni kocelovičtí scházejí znovu na obecním úřadu. Je rozhodnuto, že i tuto noc se bude pokračovat v kontrole a hlídání hladiny Velkého Kocelovického.

Ráno 15. srpna bylo konstatováno, že i navzdory večernímu opatření, vyhloubení nové odtokové strouhy, hladina Velkého Kocelovického stoupla o jeden centimetr. Hráz stále drží tu obrovskou masu vody, takové obrovské množství vody nikdo ze starousedlíků nepamatuje. Boj s vodou stále pokračuje.

Ráno 16. srpna k rybníku přicházejí další dobrovolníci z řad obyvatel Kocelovic, aby vyčistily odtokovou strouhu směrem do Kališť. Nastává další kritický den, pro Kocelovice, v pořadí již čtvrtý. Stav vodní hladiny na rybníku Velký Kocelovický se stabilizoval. Večer, prostřednictvím obecního rozhlasu, přichází z úst starosty pana Josefa Vonáška uklidňující zpráva, hladina na Velkém Kocelovickém začíná klesat! Pro tuto chvíli bylo vyhráno.

Tak nějak to u nás tehdy probíhalo.

Dnes již záznamy z hydrometeorologické stanice Kocelovice hovoří strohou řečí několika čísel. Srážky naměřené dne 12. srpna 2002 činily 75,7 milimetru, třetí největší v historii hydrometeorologické stanice. Celý srpen 2002 vykázal opět maximum srážek 209,7 milimetru.

Co říci závěrem? Snad jen složit poklonu, vyjádřit obdiv a poděkovat všem, kteří v oněch složitých dnech přišli a pomáhali všem potřebným při odstraňování škod způsobených povodní.

*Z materiálů sepsaných kronikářkou obce Miladou Cihlovou
Sestavil Ing. Karel Lukáš
starosta Obce Kocelovice*

Velká Turná

Je tomu deset let, co nás postihly rozsáhlé záplavy díky dlouhotrvajícím vytrvalým deštům v roce 2002. Ani Obec Velká Turná nebyla před těmito povodněmi zcela ochráněna. Povodím Rojického rybníka přitékalo tolik vody, že rybník byl rychle zcela naplněn. Nadbytečná voda začala přetékat nejen přes přepad a ve velkém množství se hrnula společně s dalšími přítoky Rojickým potokem do Velké Turné. Za této situace byl zaplaven průjezd pod železničním viaduktem na místní komunikaci Velká Turná - Rojice. V obci Velká Turná se Rojický potok vylil z kamenného koryta v úseku u pazderny, mlýna před silničním mostkem a na hřišti u staré hospody. V této kritické době zřídil tehdejší starosta obce p. Čapek pohotovostní službu z řad JSDHo, která měla jasně dané úkoly: 1) monitorovat stav hladiny Rojického potoka a 2) udržovat průtočnost potoka pod silničním mostem na návsi obce. Jedním z hlavních úkolů bylo odstraňovat naplavené klády, větve a jiné zábrany, které by znemožňovaly průtok pod mostem. V nejkritičtější době byli evakuováni obyvatelé z domu čp. 35 (Svobodů), pro které bylo zřízeno útočiště v místním sále. Nakonec byli ubytováni v domě čp. 5 (u Celeryňů). Dále byla odvedena hospodářská zvířata (kráva) z domu čp. 28 (Hauserů) do domu čp. 19 (k Charvátům). Naštěstí se voda z Rojického potoka více nerozlila a nezpůsobila jiné škody. To vše i díky JSDHo, která po tři dny držela hlídky po 24 hod. a udržela plně průtočný Rojický potok v nebezpečných úsecích svého toku přes obec.

Všem, kteří pomáhali a pomáhají, patří velké poděkování.

Velká Turná dne 9.7.2012

*Pavel Šípek
místostarosta obce Velká Turná*

Metly, návěs v roce 2002, archiv obce Předmíří

Metly, pohled na novou návěs, archiv obce Předmíří

Metly, obchod po povodni v srpnu 2002, archiv obce Předmíř

Metly, obchod dnes, archiv obce Předmíř

Předmíř, povodně 2002, archiv obce

Předmíř dnes, archiv obce

Lnáře, povodeň 2002, archiv obce.

Lnáře 2002, rybník Veský, archiv obce.

Lnáře 2002, archiv obce

Tchořovice, náves v srpnu 2002, foto archiv Karla Krejčího

Tchořovice, pamětní deska v místě zničených domů, foto Lukáš Vokroj

Blatná – V Podzámčí v zimě 2011 - 2012, archiv Vladimíra Svobody

Blatná – protržená hráz rybníka Pustý, zdroj: webové stránky

Blatná – Poničené domky v Podzámčí 2002, archiv Vladimíra Svobody

Buzice, povodeň 2002, zdroj: webové stránky

Buzice, povodeň 2002, zdroj: webové stránky

Bezdědovice 2002, povodeň, archiv obce

Bezdědovice dnes, foto Miluše Kubátová